

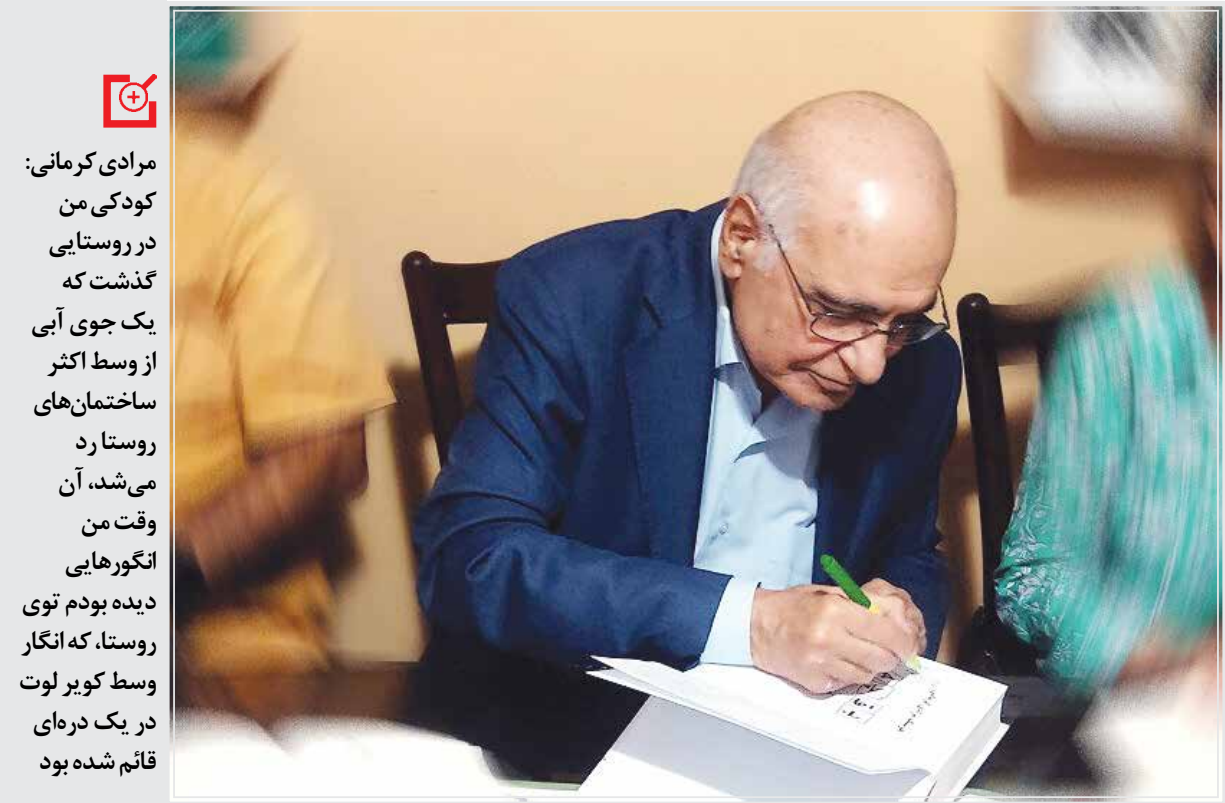
اخبار
گذر از نیمه اول سال بدون معرفی دبیر تئاتر فجر و مدیر تئاتر شهر! نیمه اول سال ۱۴۰۴ در حال سپری شدن است و تنها ۱۵ روز به پایان شهریور باقی مانده اما مجموعه تئاتر شهر همچنان بدون مدیر و جشنواره چهل و چهارم تئاتر فجر نیز بدون دبیر است. به گزارش مهر، زمان در برنامه‌ریزی‌های مدیران و تصمیم‌گیرندگان فرهنگی و هنری حلقه مفقوده است و در عرصه تئاتر نیز وضعیت همین گونه است. در حدود یک سال اخیر مدیریت هنری وزارت‌ارشاد اتفاقات عجیبی رخ داد؛ از با سرپرست اداره شدن تئاتر ایران طی چند ماه و بعد بدون سرپرست شدن اداره‌کل هنرهای نمایشی گرفته تا اداره مجموعه تئاتر شهر با سرپرست و سپس رها شدن این مجموعه و نداشتن مدیری که برای آن برنامه‌ریزی کند. این روند گویا تبدیل به یک اصل شده و بدون توجه به زمان، رفتار و عمل می‌شود چون مدت زیادی اداره‌کل هنرهای نمایشی بدون مدیرکل و با سرپرست فعالیت می‌کرد و مدت‌ها بحث حضور سعید اسدی در اداره‌کل مطرح بود اما مدام روزها سپری می‌شد و خبری از معرفی مدیرکل هنرهای نمایشی نبود. آخر سر هم سعید اسدی به عنوان مشاور معاون هنری و مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی مشغول به کار شد و بعد از چند ماه بالاتکلیفی تئاتر مدیرکل هنرهای نمایشی نیز انتخاب و معرفی شد. مجموعه تئاتر شهر هم بدون مدیر روزها را سپری می‌کرد تا اینکه حسن کوچکی به عنوان سرپرست مجموعه معرفی شد اما دوران سرپرستی وی هم به پایان رسید و تئاتر شهر چشم‌انتظار معرفی مدیر جدید خود است. مدتی است نام کوروش سلیمانی به عنوان مدیر جدید مجموعه تئاتر شهر مطرح است اما خبری از انتصاب وی منتشر نمی‌شود. از سوی دیگر چهل و چهارمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر قرار است در بهمن سال جاری برگزار شود ولی هنوز دبیر جشنواره مشخص نیست. جالب است که در برخی دوره‌های انگشت‌شمار که دبیر جشنواره ۹ یا ۱۰ ماه قبل از شروع جشنواره انتخاب می‌شد باز هم زمان برای برنامه‌ریزی جشنواره کم می‌آورد، حالا که نیمه اول سال در حال به پایان رسیدن است دبیر در خوش‌بینانه‌ترین حالت باید از مهر فعالیت خود را آغاز کند و تنها ۳ ماه زمان تا برگزاری جشنواره چهل و چهارم در اختیار خواهد داشت. بالاتکلیفی در برنامه‌ریزی و سیاستگذاری برای عرصه هنرهای نمایشی موج می‌زند و در حدود یک سال اخیر کمتر اقدامی که نشانگر عکس این روند باشد انجام شده است. نیمه اول سال ۱۴۰۴ هم به سرعت به پایان می‌رسد و نیمه دوم سال فصل درو خواهد بود؛ البته اگر محصولی از سوی معاونت هنری برای تئاتر کاشته شده باشد.

۶۳ سکه تاریخی منقش به نام پیامبر (ص) رونمایی شد ۶۳ سکه تاریخی منقش به نام پیامبر اکرم(ص) با حضور دبیرکل مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی رونمایی شد. به گزارش ایرنا از مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی، حجت‌الاسلام حمید شهرباری در مراسم رونمایی با ۶۳ سکه تاریخی منقش به کتیبه «محمد رسول‌الله(ص)» گفت: پیامبر اکرم(ص) برای یک هدف آمدند و آن هدیه‌کردن قرآن و رحمت الهی به همه عالمیان است. رحمت پیامبر(ص) اختصاص به مسلمانان ندارد بلکه رمز و رازی قرآنی است که در تورات و زبور نیز شبارات آن آمده است. وی به جایگاه ویژه سکه‌های تاریخی در تمدن اسلامی اشاره کرد و گفت: این آثار تنها نشان اقتصادی نیستند بلکه در فقه اسلامی نیز اهمیت دارند. واحدهایی چون درهم و دینار معیار بسیاری از احکام شرعی در حوزه‌های نماز و طهارت بوده‌اند و امروز بررسی این سکه‌ها در موزه کاوش‌های سکه، کمک بزرگی به پژوهش‌های تاریخی و فقهی خواهد بود. شهرباری ضمن بازخوانی جنگ‌های صدر اسلام گفت: تمام نبره‌های پیامبر(ص) ماهیت دفاعی داشت. پدر، برای بازپس‌گیری اموال غارت‌شده مسلمانان بود. احد، تلاقی‌جویانه از سوی قریش، خندق نتیجه ائتلاف دشمنان علیه مدینه و فتح مکه بدون جنگ گسترده رقی خرم و حتی در حنین که دشمن به‌طور ناگهانی حمله کرد، پیامبر(ص) با تدبیر و شجاعت ایستاد و سپاه اسلام پیروز شد. دبیرکل مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی با بیان اینکه اسلام دین جنگ‌طلبی نیست، خاطرنشان کرد: گسترش اسلام با صلح و مهربانی رقم خورد. نور الهی‌بت(ع) تجلی ارزش‌های الهی و راه رهایی از ظلمت بود و کرامت انسانی در اسلام جایگاه ویژه‌ای دارد. هر جا کرامت انسان مخدوش شود، چه در غزه و چه در دیگر نقاط جهان، مسلمان و غیرمسلمان در کنار هم برای دفاع از آن قیام می‌کنند.
--

تولد هوشنگ مرادی کرمانی در محل تولد «قصه‌های مجید»

این خانه انگور نداد

مراسم تولد هوشنگ مرادی کرمانی در خانه قصه برگزار شد. خانه قصه در واقع منزل شخصی آقای مرادی کرمانی است و به قول خودش زایشگاه مجید.

سبز داشته باشند در کوچه. آنقدر این جذاب بود. این‌ها باعث می‌شود که ما توی محل احساس کنیم که زندگی جریان دارد و خوب جا می‌افتد و همسایه‌ها پذیرا هستند. همسایه‌ها خوب هستند، آن دختر خانم کوچولویی که آمد انگور پخش می‌کرد، انگور همین لوت در یک دره‌ای قائم شده بود. من در تمام سالن خانه همسایه بود. این دختر خانم ثنا با مادرش الان اینجا هستند، آمد یک خرده انگور هم به ما داد، این محله ماست.

مرباغی سپس به ماجرای تبدیل خانه به خانه قصه پرداخت. از زمانی که مرادی کرمانی این خانه را در سال ۱۳۵۷ خریده بود گفت؛ خانه کوچکی ته یک ین بست توی کوچه نصیر الدوله کوچه میرزا محمود وزیر در محله سرچشمه. خانه‌ای که هدفه هجده سال محل زندگی خانواده مرادی کرمانی بود: بعد حدود ۸ سال طبقه پایین را برای کاری واگذار می‌کنند و طبقه بالا را نگه می‌دارند برای اینکه جای نوشتن باشد، تا سال ۱۳۸۴ که آنجا را هم خالی می‌کنند ولی فکر می‌کردند ممکن است اینجا احیا بشود، برای همین مقداری وسایل خانه می‌گذارند بالا بماند. سال ۱۳۹۹ شهرداری به صرافت می‌افتد اینجا را بخرد و بکند خانه موزه هوشنگ مرادی کرمانی. ولی متأسفانه هیچ کاری نمی‌کنند و اینجا خالی می‌شود و در عرض چهار سالی که خالی بوده همه چیز خراب می‌شود، حتی بخشی از دیوارها را کنده بودند؛ تا راحات بودند همسایه‌ها. تا اینکه با فشار افکار عمومی و دوستان شهرداری اینجا را تا تمهیدات قانونی و تشریفات قانونی به ما می‌خواستیم خردامه اینجا را افتتاح کنیم. فکر کنم برای سی‌ام خرداد برنامه ریخته بودیم که با وقوع جنگ، کارها عقب افتاد و ما بیستم تیر اینجا را بازگشایی کردیم. حتماً آقای مرادی، خانم

مویی بود که توی همان عکس خانم زندی زیرش بشود صدای سخنرانان را بشنویم.

میزبان _بهرزور مرباغی_ دوست هوشنگ مرادی کرمانی صحبت را آغاز کرد. با گرمی و سادگی و صورتی خندان، و بساط خاطره‌گویی باز شد. او گفت؛ ما در واقع آقای مرادی کرمانی و خانواده‌اش را دزدیدیم؛ آقای مرادی کرمانی می‌گفت من چقدر باید تولد بگیرم؟ همه می‌گویند بیا اینجا، فرهنگستان می‌گوید بیا اینجا، اون می‌گوید آنجا، ولی بالاخره قبول کرد که خانه قصه به چیز دیگه است. بعد به من گفته که من می‌ایم به شرطی که چیزی برای من نیاورند ها. من گفتم شما خیالتان راحت باشد، اگه چیزی آوردند ما مصادره می‌کنیم برای خانه، خیالتان راحت باشد!

او با ذکر اینکه این یک نشست راحت و خودمانی است، از مرادی کرمانی خواشش کرد خاطراتی بگوید و این را گفت: این جمله پری خانم هیچ وقت یادم نمی‌رود. آن بار وقتی آمدندد گفتم چه سبب دارید؟ خانم مرادی کرمانی چند لحظه ایستاد و تماشاً کرد، نگاه کرد. بعد گفت: من بچه‌هایم را اینجا بزرگ کرده‌ام، تازه با این جمله می‌فهمم چه حسی به این خانه دارند. از پری خانم خواستند خاطراتی بگوید از روزهای حضور در این خانه و از شعرى هم از کتابش _به نام و خورشید بی طلوع می‌آید_ خواند.

خانه ته کوچه، زیر سایه درخت مویی که هیچ وقت انگور نداد

بعد نوبت هوشنگ مرادی کرمانی بود تا به قول میرزان از زایشگاه مجید بگوید! این نویسنده کودک و نوجوان گفت: خب، این را همه می‌دانند که من بیشتر نوشته‌هایم را آن لانیز نوشته‌ام. هر که آمد توی این خانه، دوست و آشنا هرکس رسید گفت آخر چرا اینجا؟ چرا آمدی ته کوچه و خودت را داری خفه می‌کنی؟ این خانه صاحب اول و آخرش خودتی! گفتم خوب، به هرحال اینجا را گرفتم. بیشترش سر هم یک درخت

لغو کنسرت خیابانی در بستر خشکیده زاینده رود

شهرداری اصفهان عقب‌نشینی کرد

بعد از لغو شدن کنسرت همایون شجریان در میدان آزادی تهران، خبرهایی درباره برگزاری کنسرت در بستر خشکیده زاینده‌رود منتشر شد. این خبر با واکنش منفی بسیاری از فعالان محیط زیستی روبه رو شد. در نهایت شهردار اصفهان اما در گفت‌وگو با یکی از رسانه‌های محلی می‌گوید کنسرت و برنامه فرهنگی در این محدوده برگزار نخواهد شد.

به گزارش اکوایران، تب کنسرت‌های خیابانی در کشور بعد از نشست خبری همایون شجریان و اعلام اینکه: «همیشه آرزو داشته در تهران کنسرتی خیابانی برگزار کنه» بالا گرفت. مقرر شده بود تا روز جمعه ۱۴ شهریور در میدان آزادی تهران کنسرت خیابانی او برگزار شود. چند روز مانده به کنسرت، همایون شجریان در پستی از آن لغو کرد و برخی مسئولان علت این لغو را «ناهماهنگی بین دستگاهی» خواندند. در روزهای اخیر خبرهایی درباره برگزاری کنسرت در اصفهان و در بستر خشکیده زاینده رود منتشر شد. این خبر مخالفان بسیاری داشت. مثلاً شورای هماهنگی تشکلهای مردم‌نهاد منابع طبیعی و محیط زیست استان اصفهان در نامه‌ای نسبت به برنامه‌ریزی برای برگزاری برنامه‌های تفریحی در بستر خشک رودخانه زاینده‌رود واکنش نشان داد.

مراجعه حضوری

این شورا ضمن ابراز نگرانی عمیق، این اقدام را به معنای عادی‌سازی وضعیت بحرانی خشکی زاینده‌رود دانست که می‌تواند افکار عمومی را از پیگیری احیای این شریان حیاتی منحرف کند. در این بیانیه آمده است: هرگونه دخل و تصرف در بستر زاینده‌رود تحت هر عنوان، غیرمنطقی و غیرقابل قبول بوده و پیامدهای زیست‌محیطی و اجتماعی جبران‌ناپذیری به دنبال خواهد داشت. این تشکله‌ها تأکید کردند که چنین اقداماتی نه‌تنها به عادی‌نگاری خشکی رودخانه منجر می‌شود بلکه افزایش حامیان محیط زیست و دوستداران شهر اصفهان را برمی‌انگیزد.

شورای هماهنگی تشکلهای مردم‌نهاد زیست‌محیطی از مسئولان از جمله استاندار، رئیس شورای شهر، شهردار، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی، مدیرکل حفاظت محیط زیست و مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای اصفهان خواستار تغییر مکان اجرای برنامه به حاشیه رودخانه و اولویت‌دهی به احیای جریان دائمی آب در زاینده‌رود شد تا از عادی‌سازی وضعیت بحرانی این رودخانه جلوگیری شود.

حسین آخانی، استاد دانشگاه هم در واکنش به این خبر، آن را تعجب آور نخواند و گفت: «از این کار هم اصلاً تعجب نکردم. وقتی بعد از ۴۷ سال اجازه ندادند در پایتخت یک کنسرت برگزار شود، چه بهتر که این کنسرت را در گورستان مدیریت محیط زیست کشور

برگزار کنند!»

شهردار اصفهان: براساس خواسته مردم، لغو شد

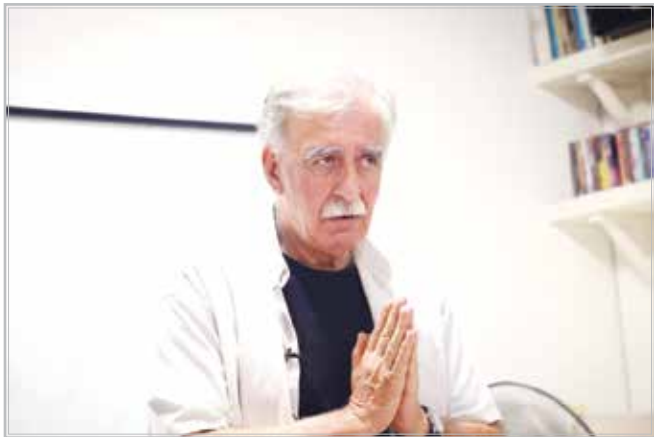
در نهایت ام صبح امروز، ویدئویی از شهردار اصفهان در فضای مجازی و در گفت‌وگو با یکی از رسانه‌های محلی(اصفهان امروز) منتشر شد. او تأکید کرد که این کنسرت بنا بر خواست مردم لغو شده است. علی قاسم زاده شهردار اصفهان گفت: اجازه نمی‌دهم، غیر خواست مردم باشد. باتوجه به خواست مردم و اساتید محیط زیست کنسرت در بستر زاینده رود برگزار نمی‌شود و مکان برگزاری کنسرت تغییر کرد. او تأکید کرد: ابراز نگرانی دوستداران محیط زیست مبنی بر اینکه اجرای جشن در بستر رودخانه، خشکی زاینده‌رود را عادی‌سازی می‌کند، قابل درک است. به عقیده برخی از فعالان زیست محیطی با اجرای این جشن در بستر رودخانه پذیرفته‌ایم زاینده‌رود خشک است و آن را به محل اجرای برنامه تبدیل کرده‌ایم. آن در حالی است که از ابتدا هدف از تدارک این شادمانه و برگزاری آن در حوالی رودخانه انعکاس صدای زاینده‌رود بود. بر این اساس حالا بعد از تهران، ایتبار در اصفهان اجراهای خیابانی براساس خواست مردم و فعالان محیط زیست لغو می‌شود. اما براساس آنچه شهردار اصفهان می‌گوید، محل جشن و اجراهای خیابانی تغییر کرد و به پارک در مجاورت زاینده رود منتقل می‌شود.

مدیرعامل خانه سینما در نشست خبری با اهالی رسانه :

کارت زرد وزیر ارشاد به‌خاطر «پیرپسر» کارت افتخار است

و این‌نگاه هم وجود دارد. توافق هم شده بود. در نهایت به این‌نتیجه رسیدیم خانه سینما اعلام کند نهاد معرفی‌کننده فیلم به اسکار نیست و فارابی است که فعلا این کار را انجام می‌دهد. اسعدیان در ادامه گفت: تلاش‌هایی در خارج از کشور می‌شود تا سهمیه ایران برای معرفی فیلم به اسکار حذف شود؛ همان‌طور که سهمیه روسیه حذف شد. همچنین سعی‌هایی می‌شود تا نهاد معرفی فیلم ایرانی به اسکار از داخل کشور گرفته و در خارج انجام شود. در این‌وضعیت امیدواریم تا سال آینده سازوکار معرفی فیلم به اسکار به خانه سینما منتقل شود. کارگردان فیلم «طلا و مس» درباره مساله امنیت شغلی سینماگران گفت: ما در وزارت کار کد شغلی نداریم و بی‌هویتی‌م. سینماگران مثل کارگر فصلی بیمه می‌شوند و به همین دلیل هم مشکل مالیات داریم هم مشکل بیمه. مثلاً یکی از سینماگران بعد از ۳ سال بی‌کاری یک‌فیلم کار می‌کند و دستمزدی ۵۰۰ میلیونی می‌گیرد. اما اداره مالیات کاری ندارد. طرف ۳ سال بی‌کار بوده و در این‌مدت کار نداشته است. یعنی دستمزدی که گرفته هزینه آن سه‌سال زندگی‌اش بوده است. وی درباره برگزاری جشن سینمای ایران گفت: ۶ سال است جشن سینمای ایران برگزار نشده است. اول مشکلات مربوط به کرونا بود و بعد هم حوادث سال ۱۴۰۱ پیش آمد. بعد هم که با جنگ ۱۲ روزه روبرو شدیم. نکته مهم این است که اسرائیل بعد از آن دوازده روز، یک‌جنگ روانی را با مردم ایران آغاز کرده و مرتب برای شروع یا عقب و جلوانداختن جنگ، ایجاد التهاب می‌کند. در حال حاضر هم با توجه به شرایط کشور و جریحه‌دار بودن احساس مردم از جنگ ۱۲ روزه، نمی‌توانیم جشن باشکوهی برگزار کنیم و حتی از واژه جشن بهره‌برداری کنیم. اما روز سینما سر جای خود هست و ۲۱ شهریور به‌خاطرش مراسمی خواهیم داشت که البته به بزرگی و وسعت برنامه‌های قبلی نخواهد بود. این‌برنامه روز جمعه از ساعت ۱۹ در موزه سینما برگزار می‌شود.

فرهنگ و هنر
خبر
از فیلم بهرام بیضایی تا «صدای هند رجب» فستیوال فیلم ونیز برندگان خود را شناخت اختتامیه هشتادودومین جشنواره فیلم ونیز شبی درخشان برای سینمای جهان بود؛ شبی که در آن «باشو، غریبه‌ی کوچک» بهرام بیضایی به‌عنوان بهترین فیلم مرمت‌شده دوباره بر پرده درخشید، «صدای هند رجب» کوثر بن‌هنیه با جایزه بزرگ هیئت‌داوران به نمدای از مقاومت فلسطین بدل شد و جیم جارموش با دریافت شیر طلایی برای «پدر، مادر، خواهر، برادر» بار دیگر جایگاه خود را در تاریخ سینما تثبیت کرد. به گزارش خبرآنلاین، هشتادودومین جشنواره فیلم ونیز، قدیمی‌ترین جشنواره سینمایی جهان، امشب با اعلام برندگان به کار خود پایان داد. مراسم گلابی‌مه‌در که در کاخ سینمای لیدو برگزار شد، نقطه اوج ۱۰ روز رقابت میان فیلمسازان مطرح از سراسر جهان بود؛ جایی که شیر طلایی و دیگر جوایز مهم به آثار و هنرمندانی رسید که حالا می‌توانند مسیر خود را به سمت اسکار هموارتر ببینند. از اقتباس پرهیاهوی گی‌پرمو دل‌تورو از «فرانتزشتاین» گرفته تا تریلر سیاسی کاترین بیگلو، کمدی سیاه پارک جونگ‌و بازی متفاوت دواین جانسون در درام ورزشی «ماشین کوبنده»، ونیز امسال پر از فیلم‌هایی بود که نشانان در ماه‌های آینده بارها شنیده خواهد شد. جایزه بزرگ هیئت‌داوران: «صدای هند رجب» به کارگردانی کوثر بن‌هنیه شیر نقره‌ای بهترین کارگردانی: بنی سفدی برای «ماشین کوبنده» جایزه ویژه هیئت‌داوران: «زیر ابرها» ساخته جیانفرانکو‌روزی بهترین فیلمنامه: والری دوزولی و ژیل مارشان برای «سر کار» جام ولپی بهترین بازیگر زن: شبن ژیلی برای «خورشید بر همه ما طلوع می‌کند» جام ولپی بهترین بازیگر مرد: تونی سرویللو برای «لا گارتسیا» جایزه مارچلو ماسترویانی بهترین بازیگر جوان: لونا ولدر برای «دوست خاموش» جایزه تماشاگران آرمانی بیوتی: «کاله مالاگا» ساخته مریم زوزانی شیر آینده – جایزه لوتیجی د لورنتیس بهترین فیلم اول: «تابستان کوتاه» ساخته نامتیا کورکیا بهترین فیلم: «در جاده» ساخته دیوید پابلس (مکزیک) بهترین کارگردانی: انوپارنا روی برای «ترانه‌های درختان فراموش‌شده» (هند) جایزه ویژه هیئت‌داوران: «سرزمین گمشده» ساخته آکیو فوجیموتو (ژاپن/فرانسه/مالزی/آلمان) بهترین بازیگر زن: بندتا پورکارولی برای «آدم‌ربایی آریلا» (ایتالیا) بهترین بازیگر مرد: جاکومو کووی برای «یک سال مدرسه» (ایتالیا/فرانسه) بهترین فیلمنامه: آنا کریستینا باراگان برای «چیچک» (اکوادور/مکزیک/فرانسه/اسپانیا) بهترین فیلم کوتاه: «بی‌کلی» ساخته لوویسا سیرن (سوئد) پخش ونیز کلاسیک بهترین مستند سینمایی: «اماتا‌های» ساخته جو بشکوفسکی و جیمز ای. اسمیت (ایالات متحده) بهترین فیلم مرمت‌شده: «باشو، غریبه‌ی کوچک» ساخته بهرام بیضایی (ایران، ۱۹۸۹) پخش ونیز ایمرسیو جایزه بزرگ: «ابرها دو هزار متر بالاترند» ساخته سیبگینگ چن (تایوان/آلمان) جایزه ویژه هیئت داوران: «کمتر از ۵ گرم زعفران» اثر نگار موتوالیمی‌دانشاه (فرانسه) جایزه دستاورد: «دوای طولانی» ساخته کیت وُت ویکتور مائس (بلژیک/لوکزامبورگ/هلند) جشنواره ونیز ۲۰۲۵ با درخشش نام‌های بزرگ و چهره‌های تازه‌نفس به پایان رسید. از شیر طلایی جیم جارموش تا تشویق ایستاده ۲۲ دقیقه‌ای فیلم «صدای هند رجب» و حضور آثار مطرحی چون «ماشین کوبنده»، بنی سفدی و «لا گارتسیا» با بازی تونی سرویللو، ونیز امسال بار دیگر ثابت کرد چرا همچنان یکی از تاثیرگذارترین سکوه‌ای پرتاب به سوی فصل جوایز سینمایی جهان است.

اسعدیان گفت: ۲۱ شهریور، روز احترام به سینماست و برای ما باعث افتخار و سربلندی است که پس از جنگ ۱۲ روزه با اسرائیل، خانه سینما اولین جایی است که وزیر فرهنگ مملکت به آن‌جا سر می‌زند. باعث خوشحالی بود که وزیر فرهنگ برای سینما ارزش قائل است و جایگاه آن را می‌داند. سینما همیشه کنار مردم و همدارنده بوده است. اما بارها به سیاه‌نمایی متهم شده است. دوستان ما را هم به اتهامات مختلف متهم می‌کنند. باید گفت سینما وقوع جنگ و اتفاقات جنگ ۱۲ روزه را هم در آثار خود همدار داده بود.